

عنوان مقاله:

آتریم، با زتعریف جدید از حیاط مرکزی در ساختمان: با رویکرد مصرف بهینه انرژی و معماری پایداری

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی و ششمین کنفرانس ملی عمران، معماری، هنر و طراحی شهری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

مهدیه افروشه - کارشناس ارشد معماری

خلاصه مقاله:

اهمیت نور طبیعی در طرح های معماری بر ای افزایش دید مطلوب، بهره وری انرژی و توسعه ساختمان های کم کربن به خوبی ثابت شده است. در سالهای اخیر، استفاده از عنصر آتریم در معماری مدرن رواج فزاینده ای داشته است. زیر فضای انتقالی با عناصر محیطی خوب میتواند کیفیت ساختما نها را بهبود بخشد و مصرف انرژی اضافی را کاهش دهد. بهترین شکل معماری پایدار را می توان در خانه های اولیه و در بناهای سنتی مشاهده کرد. فرم آنها برگرفته از تجربیات و ادراک بی واسطه از طبیعت و شرایط اقلیمی و بیشترین انطباق با آن به دست آمده است. حیاط های بازسرسگشاده مرکزی با اشکال متنوع از روم باستان تا ایران، وجود داشته است و با گذر زمان از اواخر قرن نوزدهم و بیستم به صورت آتریم در ساختما نها نمود یافته است، ضمن تامین نور خورشید و تهویه طبیعی، با طراحی مناسب و اصولی، مصرف انرژی تجدیدناپذیر ساختمان ها را کاهش می دهد. همچنین از نظر محیطی یک فضای کنترل شده و حفاظت شده (از باد، باران، گرمایش و سرمایش) را فراهم و با ایجاد محیطی راحت و خوشایند، نقش زیباشناسانه نیز در معماری ایفای کند. مطالعه حاضر برخی از فاکتورهای موثر بر اثر بخشی عملکردی آتریم ها در اقلیم های مختلف با توجه به افزایش بحران انرژی، معضل های زیست محیطی مورد بررسی قرار می دهد.

کلمات کلیدی:

آتریم، ساختمان کم کربن، معماری پایدار، مصرف بهینه انرژی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1721294>

